Брой 63 Русчукъ II Декемврий 1884. Година VI

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата всѣки: Вторникъ, Четвьртъкъ и Съббота.

ЦѢНА: За година 20 лева сребьрни, „ шесть месици 12 лева ср., „ три „ 7 „ „. Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника надписва са направо до Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не са приематъ. Ржкописи назадъ се невръщатъ

За обявления се заплаща: За всѣки рѣдъ при пръвъ пжтъ 20 ст. За „ „ „ вторий „ 10 ст

ТЕЛЕГРАММИ.

София, 9 Декемврий 1884 г.

Руссе, Редакция „Славянинъ"

Шивачевъ докачи правителството и Събранието съ груби и неприлични думи. Снетъ съ бой отъ трибуната и изтласканъ вънъ. Днесъ по поводъ на това, консерватори и цанковисти свикватъ митингъ, противъ Събранието. Митинга излѣзе опаченъ. Резолюцията изразява довѣрие на правителството и прѣдставителството. Нашитѣ преодолѣха! Противницитѣ като видѣхж каква е работата, избѣгахж. Овации станахж на Княза Стамбулова, Каравелова и Русский Агентъ. Народа силно въодушевенъ. Каравеловъ е тукъ. Днесъ избрана коммисия за законопроекта желѣзницитѣ отъ 45 души.

София, 9 Декемврий 1884 г.

Слѣдъ три дневна борба, проекта за желѣзницата приетъ. — Шивачевъ изхвърленъ за блядословие отъ камарата, вслѣдствие на което опозицията консерватори и Цанковисти днесъ съ обявление пригласихж митингъ, който биде завладанъ отъ грамадно либерално болшинство, което изсказа съ овация на Негово Височество прѣдъ дворецътъ довѣрие къмъ прѣдставителитѣ и министерството. — Народътъ поздрави Стамбулова, министритѣ прѣдъ домоветѣ имъ.

Заб. Р. Срамъ и позоръ за кьопавата опозиция! Да свикатъ митингъ, да имъ отнемать правото и да се произнесе резолюция противъ тѣхъ! Подобенъ митингъ нигдѣ не са е чувалъ до днесъ. Язъкъ за труда на инициаторитѣ цанковисти. Ама че плѣсница! Браво на истинститѣ либерали, които сж ги опозорили. Нека видѣтъ измѣнницитѣ, че народа не е съ тѣхъ; така трѣбва на тия шарлатани.

Руссе, 10 Декемврий 1884 год.

Послѣднитѣ телеграфически съобщения, за случившето са неприятно приключение въ залата на самото Народно Събрание и въ врѣме на засѣдание, дойде да подтвърди още веднъжъ нашитѣ многократно изсказани думи, че извѣстнитѣ спасители, консерватори и чорбаджии, сж родени и живѣжтъ само за скандали, за безчестие, за срамъ и позоръ на народното ни достолѣпие. Тѣзи хора, като виждатъ, че са отритнати, че гласа имъ не са слуша, че за тѣхнитѣ гнили идѣи нѣма почва, то тѣ за да си постигнатъ цѣльта, говорѣтъ и не пристойни думи, псуватъ, произвеждатъ скандали, принуждаватъ даже и да ги побиѣтъ за високото имъ родолюбие и отъ послѣ викатъ: Кждѣ отивашъ клета България!

Още отъ първия день на откриването Народното Събрание, кьоповата опозиция, състояща отъ десетина души, почна да повдига несвоеврѣменни въпроси, да прави запитвание по изпъждането на извѣстни вагабонти, съ цѣль да се занимае Народното Събрание въ безполезни работи, да се изминава врѣмето на сессията и сетнѣ да иматъ причина да викатъ: какво свърши Събранието, толкозъ хиляди лева се потрошихж! — Земнете протоколитѣ на Народн. Събрание и вижте, какви глупави и безполезни въпроси е повдигнала патриотическата опозиция! Повече отъ единъ мѣсяцъ врѣме са изгуби, да се отговаря на тѣхнитѣ измислени запитвания: за кметове, кражби, побойници и пр. Сега когато вече Събранието слѣдваше рѣдовно да се занимава съ разглѣждането на законопроектитѣ, прочутия логофетъ Шивачевъ, не закжснѣва съ своето буйство, да докачи честьта на цѣло едно Народно Събрание, да си предизвика побиване и изпъждане вънъ отъ камарата! Мѣрка наистенна недопростителна, нъ цѣлесходна за поправление на необуздана глава, като Шивачевата. Ако този герой, бѣше по-благоразуменъ, по-внимателенъ въ думитѣ си, представителитѣ никой пжтъ не щѣхж да дигнатъ ржка да го биѣтъ и изпъдѣтъ вънъ отъ залата на Народното Събрание. Нъ тѣзи работи нашитѣ спасители вървѣтъ съ умишленна цѣль, тѣ сж готови да ги позорѣтъ и да ги биѣтъ даже, само и само да постигнатъ своето желание, да се распустне дневното Събрание, да падне Министерството, за да се намѣстѣтъ тѣ на властьта. Его защо предприематъ тия хора сичко да вървѣтъ, стига само да е въ тѣхна частна полза. А външния свѣтъ щѣлъ да погледне съ призрѣние на тѣхнитѣ работи, щѣлъ да си състави лошо понятие за Българетѣ, тѣхъ малко ги е грижа. — Прѣди превата когато имахме пакъ чисто либерално министерство, тѣ за да го сваляхж правяхж сжщитѣ скандали, каквито правятъ и днесъ; само тогазъ героя бѣше Горбановъ, а днесъ Шивачевъ; тогазъ имаше нихилисти, а днесъ има радикали, анархисти! Дѣйствующитѣ лица бѣхж почти сжщитѣ, Балабановъ, Стоиловъ и С ie.

Слѣдъ два дни поглѣднете имъ органитѣ, какъ ще се провикнатъ противъ представителитѣ, че побили най-достойния, най-честния и най-родолюбивия народенъ представитель Шивачева, изпъдили го вънъ отъ Събранието, пропадна клета България! Дневного болшинство, ще опропасти държавата! А за безобразието и докачителнитѣ думи, съ които Шивачевъ е нападналъ депутатитѣ, нито рѣчь нѣма стане. Неговитѣ думи ще се измѣнѣтъ и представѣтъ за най-благородни, а той за най-великъ патриотъ! Който непознава кюръ-Шивачева и ония, които ще го бранятъ и хвалятъ, той ще си помисли може би че този човѣкъ се наслаждава Богъ знае съ каква репутация, нъ въ насъ дѣйствията на Шивачевци сж добрѣ познати и нѣмаме съмнѣние, че всѣкий ще каже: каквото е търсилъ, него намѣрилъ. — Въ превата Шивачевци, Балабановци и С-ie бияхж безъ разлика, бѣснеяхж съ своитѣ коммисари и на мнозина грѣшни смъртни строиха кокалитѣ, като имъ скратихж и живота; днесъ сжщитѣ тия герои вижда се искатъ да докаратъ пакъ сжщето положение, нъ като се виждатъ безсилни, тѣ приематъ да ги побиѣватъ, за да имъ мине яда! На добъръ имъ часъ, като сж си избрали това срѣдство, за прокарване на своитѣ идѣи. Постоянствувайте г-да чорбаджии, побѣдата е ваша! като достигнахте да ви биѣтъ и пждятъ изъ Камарата, вашата работа е въ рѣда си.

По учебното дѣло у насъ.

Въ публикуваната въ 59 брой статия по учебното дѣло у насъ сж испуснати слѣдующитѣ главни и важни съображения, отъ които споредъ насъ зависи цѣлата гармония между учителитѣ и добрия вървежъ въ гимназиитѣ ни, за което и бързаме да ги допълнемъ, като са надѣваме, че всички учители и опитни по тоя въпросъ хора ще направятъ трудътъ си да си искажатъ публично мнѣнието си за улеснението на народ. ни представители и на Министерството, което едва сега са е рѣшило по законенъ и правиленъ пжтъ да са заеме съ уреждането на учебнитѣ ни заведения. Тия съображения сж:

1. Директорътъ, който до сега са е считалъ като непосредственъ началникъ на заведението и подъ властьта на когото обсолютно са е подчинявало всичко, болйки са свободно да искаже мнѣнието си и дѣйствията си, да са избира отъ учителския съвѣтъ за година или нѣкой периодъ, т. е. на директоретвото да са гледа като на почетна титла, съ която да са удостоява тоя, който и по познанията си и по характеръть си и по направлението си, да са ползува съ симпатията и уважението на всичкитѣ събратия, другари, граждани и ученици.

До сегашнитѣ или настоящитѣ директори сж биле назначавани отъ министерството кьорлемеденъ т. е. безъ да притежаватъ нито едно отъ поменатитѣ по горѣ качества, вследствие на което обяяни отъ полицейската власть, която имъ даватъ прочутитѣ инструкции, тѣ са вършили и вършатъ такива безобразия и интриги, щото само едно министерство съ своята архива може да ги раскаже и опише. Най отблизо познаваме фактъ, който ясно ни показва съ какво немарение са е гледало на сжщитѣ ни държавни училища тъй щото за дълго време са е разигравало въ дѣйствителность Гоголевския Ревизоръ. Тъй на пр. единъ спицеринъ отива въ София да проси да му са позволи да си открие спицария въ градж Х. и слѣдъ като получава разрѣшението си, узнава, че гимназията въ тоя градъ била безъ директоръ и че платката за тая служба била доста тлъстичка. Не знаемъ какъ, за голѣмо чудо и позоръ, тоя самозванъ директоръ безъ да е билъ нѣкогашъ учитель и да има какви годѣ систематически познания, назначава са съ княжеский указъ за директоръ. Явява са въ града съ най голѣмъ сербезликъ и още отъ първия день захвана да показва глупоститѣ си. Ученицитѣ, които до това време го знаяха съ бѣлата престилка и отъ други нѣкои негови пословични екцентричности, останаха смаяни и непитаяха никакво уважение. Учителитѣ между които имаше съ университетско образование и съ дълга практика въ учителствованието са зачудиха, какъ тъй ще са помирятъ да иматъ за свой колегъ единъ типъ, познатъ по глупостьта си на мнозина и безъ всѣкакво уважение въ очитѣ на ученицитѣ. Нъ немаше какво да са прави, тъй като съ министер. предписание имъ са налагаше тоя спицеренъ за директоръ — началникъ. По тоя начинъ г. спицеринътъ захвана съ грубости, глупости и заплашвания да управлява заведението като са распореждаше за всичко по усмотрѣнието си. Най първата му работа бѣше да премахне 3 отъ учителитѣ, които наклѣвети съ дълги и широки рапорти, че биле нихилисти, неблагодѣжди и че напоили и стѣнитѣ на гимназията съ лоши и опасни идѣи. Времето бѣше мъгливо и отсѣтнѣ още по вече са забърка, тъй щото г. спицеринъ директорствува цѣли 4 годинки до като най сѣтнѣ са събори безвъзвратно, и са изгуби въ неизвѣстность за учител. поприще като си натовари добрѣ колата. Това не е

измислица, а фактъ, който съ голѣмо леке ще лъщи въ историята на учебнитѣ ни заведения,

Следов. директора като бѫде по изборъ отъ учителитѣ, такива анормалности нѣма да се повтарятъ и да са случаватъ.

2. Неговата власть да бѫде само изпълнителна т. е, да са намира напълно подчиненъ отъ учителския съвѣтъ, който само трѣба да бѫде начальникътъ и управительтъ на заведението въ всяко отношение. Особенна платка или възнаграждение нетреба никакъ да са дава на тоя директоръ, освѣнъ оная която съотвѣтствува на разрядътъ въ учителството. Едно само може да му са отстѫпи като на дирек. който ще са занимава съ канцелярскитѣ работи и распореждания именно, да има по малко часове отъ другитѣ учители.

3. Преписката на гимназията била съ министерството или съ друго нѣкое учреждение да бѫде право само на учител. съвѣтъ и всичко не адресирано на името му да са счита за незадлъжително и неприспособимо. Така ще са избѣгнатъ каранията, подозрѣнията, интригитѣ и др. между учителитѣ и директора. Рапортъ неприподписанъ отъ дежурния секретарь (учитель) да са счита като доносъ или произволъ на директорътъ.

4. За назначаването на старши и младши учители да са устроятъ тѫй нареченитѣ пробки лекции, които да бѫдатъ слушани и одобрявани отъ цѣлия учител. персонелъ при заведението и отъ всички любители и запознати съ предмета граждани и вънкашни.

5. При нѣкои отъ държавнитѣ училища да са открияръ специални курсове по нѣкои отрасли по наукитѣ като математиката, естествознание, администрация или право и пр., тѫй щото свършившия само съ успѣхъ тия курсове ученикъ да има право на стипендия отпослѣ за въ Европа. Това не е мъчна работа. Съ това само ще можемъ да ограничимъ нашитѣ младежи да са занимаватъ съ науката, да иматъ нѣщо свързано и определено за живота си и бѫдѫщата са професие, а не тѫй както до сега са лутатъ съ нацугостъ, че за всичко сѫ способни и достойни.

6. Училищния данъкъ да са унищожи. Ако той до сега са е събиралъ по предлогъ ужъ да се помогне на бѣднитѣ ученици и да са принуждаватъ състоятелнитѣ баши да плащатъ извѣстно право за учение за тая цѣль, то най доброто е да са представи на тѣхната инициатива да плащатъ колкото имъ са ще на несѫществующитѣ до сега дружества при гимназиитѣ ни за подпомагание на бѣднитѣ ученици. Учението трѣба да бѫде безплатно и достѫпно за всички. Безбожно и нечеловѣчно е да са убива бѣдния за нѣкакви си 15 или 20 лева или пъкъ да са принуждава да подава свидѣтелство за бѣдностъ за да му ги простятъ.

Пансионитѣ при гимназията да не бѫдатъ подъ управлението на директора или учителитѣ. Тѣ само може да ги посѣщаватъ съ прегледателна цѣль, нъ не и да са бъркатъ въ стопанската имъ часть. Само нарочни правилници изработени отъ министерството на Просвѣщението могѫтъ да уредятъ тоя въпросъ, като го поставятъ съвършенно независимъ отъ училищното управление.

Съдържателитѣ на пансионитѣ могѫтъ да бѫдѫтъ българи, нъ въспитателитѣ и надзирателитѣ трѣба да бѫдѫтъ чужденци извѣстни по направлението си и познанията си въ педагическо отношение.

8. Стопанската часть на гимназията не трѣба да са повѣрява на нѣкое вънкашно лице или учреждение освѣнъ на учителския съвѣтъ, който ако намѣри за нужно може да иска съвѣтитѣ за нѣкои работи на мѣстното училищно настоятелство, на Общинското Управление даже и на частни лица; най малкитѣ разноски въ гимназията трѣба да бѫдѫтъ извѣстни на сѣкий членъ отъ учителския съвѣтъ, който, ако ги неодобрява, е длъженъ да са подпише при особенно мнѣние и тутакси да са съобщаватъ въ министерството. Даже за още по голѣма сигурность въ прахосването на паритѣ, учителский съвѣтъ трѣба да са допитва отъ министерството за нѣкои важни покупки и преправки на гимназията.

Най сѣтнѣ да забѣлѣжимъ че каквито щѫтъ мѣрки и наредби да са направятъ при уреждането на учебнитѣ ни заведения, цѣльта и надѣждата ни нѣма да бѫде достигната. ако программата имъ не бѫде коренно преработена и съвършенно измѣнена. Сегашната программа е такъвъ самбуръ щото е срамота да са хвалимъ и да именуваме учебнитѣ ни заведения съ гимназиал. курсове, които могѫтъ да даджъ на учащия са какво годѣ сносно средно образование. За нея други пѫть.

Бивши учитель: X. U. Z

ДОПИСКИ

Пловдивъ 4 Декемврий 1884 год.

Има още много нѣщо да се пише за работитѣ въ нашия пашалѫкъ. Но тогава би трѣбало да се влѣзе въ подробности. а тамъ значи да влеземъ въ гора, дето не е видѣла топоръ. Сичко което до сега се писа въ в. „Славянинъ" за Румели Шаркѫ, за новия ни паша, кръстенъ гурчинъ, за неговатѣ alter-ego вци които сѣка вечерь вкусватъ съ ароматическия му чай, нарочно гетердисанъ чрезъ Н. И. В. любимий нашъ и родолюбивъ господарь, Султанътъ за тържеството на многоочакваното „Съединение" сичко, казвамъ, писано до сега е повѫрхностно. Трѣбало би да се рови цѣлата архива по дѣятелностьта на новитѣ казьонни да се прегледатъ целите томове по техните тѫржествени заявления, че намъ не трѣба никакъвъ генералъ губернаторъ, да се взровать останките на сички геройски падняли по съединението на Марсовото поле Люксембургъ и тогава да се заседне човекъ надъ техъ, както Поакимъ Груевъ надъ румелийското просвещение и да извлече твърдѣ релефно горчивата истина. Ако бѣше некое друго правителство въ България, което да сипе държавни пари по сички геометрически направления за да съсипва своите противници, то непременно бихъ си поднелъ услугите да издира сички въобще машинации, срещу малки възнаграждения, а не просто да пиша съ единственна цѣль да поддържамъ и плета венци на това правителство. Но нема какво да се прави, па неможа да утеша и народний човѣчецъ, дето въ тия лоши времена, които преминава клетото бъл. княжество, неможатъ да се зематъ предъ видъ неговите услуги които принелъ на милия народъ, слѣдъ като му лженатъ предъ очите неколко хиледи петилевови слободника.

Ще се търпи, бае Манчевъ?

Сичко което се писа до сега, казвамъ, въ в. „Славянинъ", е повѫрхностно. Но и то спомага за съставление какво годе заключение за нашите работи тукъ. Оня, който съ любопитство следи сѣко явление въ нашата калифорния, който съ интересность чете вестниците да види обяснения на тия сѫщите явления, що годе ще си помогне отъ писаното. Той непременно трѣба да се съгласи съ мене, че труженците по наша та единственна священна идея, така понятно изразена въ злополучната дума съединение, днесь са задоволни. За тѣхъ днесь Румелия не пропада, както преди четири месеци. За тѣхъ днесь сѫществува блаженна Румелия а не нещастна, както преди. Днесь наший пашалѫкъ има великото благоволение на Н. И. В. любимий ни царь и баща султанътъ. Съ една речь, днесь Румелия е въ безпрепятственъ пѫть на прогреса, скоро ще стигне Швейцария, както беше тръгнала въ началото на устройството си, преди да застанатъ на пѫтя пречки тѣ — казьонната партия.

Съ една речь днесь по Маричнитѣ брегове тече медъ и масло. На нашитѣ патриоти сега е длѫжность да обѫрнатъ сериозното си внимание, да явяватъ патриотический страхъ, да даватъ дипломатически съвѣти на събратията си въ княжеството, да извадятъ „клетата България" отъ пропастьта, да поведатъ и „пропадающето" Бълг. княжество на *спасителния* пѫть, който Халкийский философъ, Клисурский новъ Еремия го има готовъ въ свойтъ крокодилски езикъ.

Ако зехъ перото да пиша нещо сега за нашия пашалѫкъ, то е не да плача блажената Румелия, не да натиквамъ на високословнитѣ наши патриоти, но да укажа на две личности които заслужватъ поменъ въ историята, които са два героя необходими за бѫдущия критикоисторикъ, да очертае истинска картина за пѫрвото съединическо движение въ нашия новъ животъ.

Тия личности, корифитѣ на „съединението," симпатичнитѣ на „Марица", патриотитѣ на „Народния гласъ" са: Ив. Ст. Гешовъ и Александриди. Сичка Румелия тежи на технитѣ патриотически рамена. Единий е начѫргателъ, други изпѫлнителъ; единий вѫтрешенъ другий вѫнкашенъ; единий, другий говори. И обратно става по нѣкога това когато ролата е политическа, когато работятъ за благото на Румелийския народъ. Когато работятъ за себе си, тогава въ ролитѣ личи малка разлика. Така напр. ако е да посѣщаватъ кѫщата на любезните, Александриди, не е много претенциозенъ обикали скромнитѣ жилища въ Мараш, Гюль-бахча, Новата махла. Пакъ Ив. Ст. Гешовъ дѫржи аристократическата тѫвѫрдинѫ. Когато стане нужда тия Пловдивски зъезди, Румелийски светила, да черпатъ вдѫхновение за своята народополезна дѣятелность, Цариградский нѣкога шенъ ямкседжия яде чирози подъ сино белия прапорець; а пакъ Пловдивската метреса пие ароматический чай въ орловото гнѣздо. По своето минало тая днесь всемогуща Румелийска двойца, не представляла сѫщественна разлика: пѫрвий е билъ предметъ на педерастите въ Цградъ, а вторий на тия въ Пловдивъ и онесъ какъ така да се случи, са роднина: пѫрвий е зетъ на главния управителъ въ Южна Бѫлгария, а вторий е снаха на Румелийския паша, понеже се води отъ брата на пашата Топалъ Есадъ Ефенди.

За щастие на Румелия, за благоденствието на Румелийското население, тия две светила са застанали на доста видни места: Александриди е съветникъ на глав. управитель, а Ив. Ст. Гешевъ председатель на пост. Комитетъ. Блаженствувай Румелио! . . . Съединението е на пѫтя. Чака да се приготви желѣзната линия и да свѫржи Цградъ, Ямболъ, Бургасъ.

Единъ Румелиецъ

Ловечь, 5 Декемврий 1884 г.

Г-не Редакторе!

Въ брой 58 на почитаемий Ви вѣстникъ е обнародвана една дописка изъ нашия градъ съ подписъ К въ. Като знаемъ, кой е авторътъ ѝ и какво го е подбудило да напише тая дописка, лишена отъ всѣка смисъль, ний, гражданитѣ, съжеляваме само за това, че са намиратъ лица, до такава степень предадени на собственитѣ си интереси, щото, безъ да мислятъ ни най малко, сдържостяватъ ся да обвиняватъ честнитѣ хора чрезъ печата и да имъ приписватъ собственитѣ си цѣла.

Между другитѣ бръщолевения въ вея дописка, ний съ отвращение прочетохме и слѣдующето: „подъ предводителството на Долне Махленското черковно настоятелство, състояше отъ чорбаджийската пасмина, тръгватъ отъ дюгенъ на дюгенъ, отъ кръчма на кръчма да събиратъ махзари, за да искатъ отъ Народното Събрание уничтожението на тѣзи членове отъ уставътъ, които бъркатъ около кесията и турятъ прѣдѣлъ на злоупотрѣбленията черковнитѣ приходи" . . . . . Този г-нъ К въ трѣбваше да поразмисли, какво ще дрънка; защото съ подобни глупави лъжи, той не може да постигне цѣльта си. Долне махленското черковно настоятелство ся състои отъ доста интелегентни младежи на градътъ ни и, ако той ги нарича „чорбаджийска пасмина, то, по всѣка вѣроятность, ще да е за туй, защото тѣ не допущатъ на негово боголюбие и другаритѣ му да обиратъ черквата, както туй вѫршехѫ прѣди да я вземе подъ управление сегашного черковно настоятелство. За да не бѫдѫ голословенъ, азъ ще приведѫ единъ фактъ, който най наглѣдно ще изобличи г-на дописника К въ: отъ войната до преди осемь мѣсеца, т. е. до избирането на днешното настоятелство, черквата „Свята Богородица" е имала всичко около две хиляди гроша доходъ, а отъ тогава, само за 8 мѣсеца, тя има приходъ повече отъ четиръ хиляди гроша! Пораждa ся сега въпросътъ: отъ гдѣ произлиза тази огромна несѫразмѣрность на черковний приходъ? — Отъ това защото тѣхно боголюбие, святитѣ ни отци, въ томь числѣ и г-нъ К въ, сѫ пипвали съ нечисти ржцѣ въ черковната касса; а сегашнитѣ настоятели, като хора честни не допущатъ подобна плачка на храмоветѣ.

Но най дързската лъжа, която зачуди гражданитѣ ни, г-не Редакторе, е тази, гдѣто увѣрява, че ужъ настоятелството ходило по кръчматѣ да събира махзари. Прошението, за което споменува г-нъ К-въ, са обнародва въ Вѫшия листъ и то ся подписа не по кръчмитѣ, а само въ книжарницата на Т. А. Кукчева и въ чисто търговското кафене на Христо Драсовъ. Въ числото на подписавшитѣ го 370—375 граждане фигурирать подписитѣ и на най първатѣ ни граждяне, като, напримѣръ: К. Вачевъ, М. Векалски, М. Радославовъ, К Каракашовъ, Бр. Хаджи Мичеви, Дочеви, К Боровъ, Ц. Паневъ и др. и др.

Като оставимъ на страна другитѣ бръщолевения на г-на К ва, бръщолевения проистекающи отъ грозната мисъль, че заедно съ уничтожението на горнитѣ членове отъ Екзархийский уставъ, ще ся закрие и Калифрания за господство му и неговитѣ събратия, — азъ бихъ желалъ да кажа нѣкоя и друга дума относително личностьта на този К-въ и имяго му бихъ казалъ; нъ за сега ще го пощадя по слѣдующитѣ съображения: първо, защото той е лице, което не заслужва да ся хаби листътъ Ви съ описванието неговитѣ дѣла и второ, защото по гласътъ си познаваме стоката, не е нуждно да го гледаме по ушитѣ. . . . . .

За сега толкозъ.

Т. К.

Пловдивъ 5 Декемвр. 1884 г.

Казахъ по напрѣдъ, че за да имаме смѣтката на прѣде си за великитѣ подвиги направени първи за нашето ново освобождение, е нуждно и полезно. Особенно за насъ Румелийцитѣ е още по потрѣбно това да имаме дору прѣди деньтъ, който наближава, когато ще даваме отчетъ, като всѣки други прѣдъ историята, потомството за миналитѣ извършени отъ насъ работи, въ името на нашето отечество, въ името на народа, за неговото благо и добродѣнствие или пакъ обратно. Това е което мя и накара да прѣброя въ общи чѣрти дѣлата сгорени до сега въ нашия велаятъ, а именно за неговото присъединение къмъ братското намъ Княжество, за великата, мѫчната, но славна и сладка идея, за „Обѣдинението" на общото Българско отечество.

Слѣдъ исказаното до сега, слѣдва да се каже нѣщо по изборитѣ за новитѣ депутати на новата Румелийска Камара, ако може да се нарѣче, подиръ растурянето на напрѣжната, съставътъ на която се видѣ не по угодата на новия ни Вали паша Гавриилъ Ефенди.

Извѣстно е вече на публиката, че отстѫпникътъ отъ своята вѣра, измѣнникътъ на своята народность, беззаконнодѣйствующия гръкоманинъ Гавриилъ Крьстебичъ, въ ущьрбъ и за пакость на народнитѣ интереси

въ нашия вилаетъ, той се съдружи съ своя господаръ и баща Султана, комуто за да угоди по-вече и прѣдъ когото за да се покаже вѣренъ рабъ и точенъ изпълнитель на душманскитѣ си за насъ обѣщания, той телеграфира тайно на Султана, и слѣдъ като получи искания отговоръ, обяви на Румелийското население, че разтуря несъбраното още Събрание, и назначава день 23 Септемврий 1884 год. за произвеждание нови избори. Като оставимъ на страна нарушенията на купъ членове и цѣли глави отъ Органич. Уставъ чрѣзъ това произволно и узурпаторско дѣйствие на Гавриилъ паша, като оставимъ и това на страна че съ разтурянието на Събранието, той разпръсваще и Постоянния Комитетъ, за което нѣмаше право, па и самия законъ не му позволява, да минемъ на изборитѣ. Тукъ вече ни Митрополитъ, ни цѣло духовенство, ни администрация, ни полиция ни чиновници, нито пъкъ опълченци и пр. не останахѫ по мѣстата си. Всички се бѣхѫ турили въ походъ, кръстосвахѫ и градове и села... употрѣбихѫ и най неопростими срѣдства. Подкупничеството стоеше на първо мѣсто, заплашванието съ затворъ, заточение и пр. бѣха убѣждаванията които се лѣяха въ главитѣ на простото население. И тѣй само можиха днешнитѣ властолюбци въ „съединистическа" Румелия патриоти базергяне да успѣятъ да се избератъ за нови представители на новото Гавриилъ пашовско Събрание, по образъть и типътъ на Цариградското. Зи правилностьта и неправилноста нѣма какво да се говори, тъй като самия председателствующъ на Върховного Сѫдилище „безпристрастный" Груевъ, самъ официално се произнесе въ Събранието, че имало много нередовности и почти въ всичкитѣ избора. но той направилъ своята услуга на конака като ги подтвърдилъ, защото тъй било нарѣдено и заповѣдано отъ Вали-паша и покровителствуемия отъ него вертепъ на яланъ съединститѣ.

Какъ и да е това се свърши, и оставаше да се чака провъзгласяването на многоспасаемото „Съединение.

Но що се случава? Какво се е извършило и върши за това многообѣщавано Съединение? Его единъ мѣсицъ се измина вече отъ какъ тия върли чорбаджии — съединисти засѣдаватъ въ топлия хамамъ, и до днесь ни единъ отъ тѣхъ не е прогворилъ, нито пакъ е спомѣналъ за това клѣто съединение. И намѣсто това, какво виждаме да се върши отъ тия черни души, подигравачи съ народа, съ народното чувство? Вмѣсто съединение, разединение, вмѣсто съединение, обиски, кражби, бияния на учители и други честни и мирни граждани, затваряне, мѫчения, даже и на дѣца отъ 12 и 15 години, че изговаряли думата „Съединение", и проч. зулуми, башибозуклуци, и еничерства. Вмѣсто съединението на Румелия съ Българското княжество, ние виждаме тия душмани народни да съединяватъ своитѣ касии съ областната касса. Кой отъ тия ѣджии чорбаджии днесь не е на мансупъ, на служба и да не получава тлѫста заплата народни пари въ името на шарлатанията, на измамата, коварството, въ имѣто на прѣдателството на Българского отечество, въ името на барбаитството и вагабонтско тѣхно съединение? Моля ви се, това ли съединение проповѣдвахѫ и обѣщаваха на народа? За такова ли съединение се присъединихѫ къмъ тѣхъ и тоя и оня, правиха митинги, даваха пари, бихѫ са единъ другъ, смразихѫ се и комшии, и си опропастяваха имота? Бобчовъ директоръ съ 40 лири на мѣсецъ айлѫкъ, Маджаровъ сѫщо, Величковъ сѫщо, д-ръ Хакановъ сѫщо, д-ръ Якуловъ въ Пост. коммитетъ съ 21 лира на месѣцъ, Иванчето Гешозъ башъ съединистъ Председатель на тоя коммитетъ съ сѫщата заплата, Курие́рина на Съединението Адвоката и пиринчията Юруковъ сѫщо, Вазовъ сѫщо, Шпионина Дим. Кр. Поповъ сѫщо, Наботковъ арзадашина му сѫщо, и пр. всички днесъ на най първи и голѣми служби и заплати се радватъ, и съединение ли? Обѣсватъ даже человѣка който имъ спомѣне за съединение. Добрѣ, тѣ сѫ разбрали, разбиратъ и само такова съединение желаятъ и ще желаятъ, ами ние гражданитѣ и селянитѣ да стоиме ли още ахмаци да се подигравать съ насъ, и на нашая гърбъ да ги оставамъ ли да си пълнятъ джобовете, и най сѣтнѣ да продаджтъ областьта съ насъ и съ коткитѣ ни даже заедно, искупъ? Не ще ли бѫде грѣхъ и срамъ и позоръ за насъ, ако ние останемъ се така съ сгърнати ржцѣ и отворени уста да чакаме да ни падне отъ небого? Не трѣба ли да разберемъ, че тия хора сѫ изъ дѫното на тоя каленъ свѣтъ, и да ся свѣстимъ, да се сговоримъ вкупомъ да поправимъ това което сме длѫжни да сторимъ? Даванье даваме, и повече отъ колкото можемъ да искарваме съ тежкия си трудъ, препитанието става отъ день на день по мѫчно, алчнъ-вериш нѣма, граници ни обградили отъ всички страни, а защо ние при тия черни дни на живота си не станемъ да отидемъ въ тоя хамамъ дѣто сѫ се събрали всички тия чорбаджии-ѣджии, яланджии съединисти, хаджръ айлѫкчии, и да искаме или да прогласѭтъ съединението, безъ което нѣма Сан Стефанска България, за насъ нѣма животъ, или пакъ да имъ кажемъ да си отидѫтъ отъ гдѣто сѫ дошле, па ако щѫтъ и при баща си Султана и ние да си търсимъ сами цѣрътъ въ братското наше княжество.

Х. П. П.

Гр. Търново, 6 Декемврий 1884 год.

Многоуважаемий Г-не Редакторе!

Отдавна мислѣхъ да ви драсна нѣщичко относяще се до нѣкои беззаконности, които се вършатъ по нашето презрѣно отъ всякого и забравено Телегр.-Пощенско вѣдомство. И най послѣ едва днесъ намѣрихъ удобенъ случай и се рѣшихъ да ви открыж едното беззаконие, което влѣче слѣдъ себѣ си единъ ущърбъ на Българската хазна отъ една доволно значителна сумма (863 лева 90 ст.) — цѣль сиромашки капиталъ.

Въпроса е, че прѣзъ врѣмето на злощастнитѣ пълномощия, когато у насъ беззаконията бѣха на върха на своего цвѣтуще положение, по диктовката на нѣкои си Горнѣ Орѣховски чорбаджии, като Бошнакова и Брадата, Началника на тамошната Телегр.-Пощенска станция Ив. Дрѣновский бѣ далъ подъ сѫдъ едного тогавашенъ подвѣдомственъ нему телеграфистъ, именуемъ Д. Филиповъ за злоупотрѣбление ужъ на нѣкаква си частна пощенска корреспонденция. Отдаването подъ сѫдъ на помѣнатия Д. Филиповъ стана съ разрѣшението на Главно Телегр.-Пощенско Управление, но съ условие, че „всичката отговорность на това ще пада върху горѣпомѣнатий Началникъ.

Дѣлото на този въпросъ се разглѣда въ Търнов. Окржж. Сѫдъ и обвиняемия телеграфистъ Д. Филиповъ се окончателно оправда. Послѣдния на основание .... чл. отъ закона за чиновницитѣ, си получи въ пълность слѣдуемата се нему заплата за врѣме на $8^1/_2$ мѣсячного му отстранение т. е. отъ 1 Юлий 1883 до 12 Мартъ 1884 год., която заплата възлиза на сумма 863 л. 90 ст. Паричнитѣ искания, съ които се отпусна отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, съ №№ 801 и 885, първото отъ 30 Юлий, а второто отъ 13 Юлий 1884 год.

Съгласно условието, на основание на което е станало отдаването подъ сѫдъ на горѣпомѣнатий телеграфистъ Д. Филипова, до сега чакахме да стане отъ страна на Главного Телеграфо Пощенско Управление предложение, щото Горнѣ Орѣховский Началникъ станции, Дрѣновский, за своя собственна смѣтка да внесе въ хазната суммата 863 л. 90 ст., която сумма се плати на телеграфиста Д. Филиповъ; нъ понеже подобно нѣщо до сега не е послѣдвало, тъй като по всѣка вѣроятность Бошнаковъ и Сіе се повлияли гдѣто трѣбва, за да избавятъ отъ това законно задлъжение последователя си Ив. Дрѣновский; то на това основание, молѫ ви, бѫдете добри да направите чрѣзъ вѣстника си нуждното запитание по поводъ на това безобразие комуто трѣбва.

З.

До Господина председателя на четвъртото Обикновенно Народно Събрание.

Господине Председателю!

Имайте добрината да поднесете въ камарата на Народното Събрание слѣдующата ни покорна прозба. Като взѣхме прѣдъ видъ че даноцитѣ отъ година на година ставатъ по-тѣжки и по-тѣжки, особенно отъ врѣмето на Свищовската резолюция, тъй щото една фамилия едва може да се препитае съ голѣмитѣ си трудове и предшественницитѣ ви народни представители не стигаше само това, нъ освѣнъ законнитѣ даждия успѣха въ едно отъ засѣданията си да установятъ подхвърленийтъ имъ на одобрѣние Екзархийски уставъ, който го съвършенно затрудни на селянина фамилиярното препитание като зехме предъ видъ а) горѣпомѣнатото б); отпуснатите лъвове за възнаграждение сѫ излишни, защото священницитѣ въ това врѣме неоставихѫ въ покой ралото и плугътъ и тѣхния уставъ бѣше единъ членъ строго испълненъ съ лъвови и ницо по-вече, а другото караха по старому; то молимъ г-да представителитѣ да обърнатъ сериозно внимание на настоящата ни прозба и разглѣдатъ членъ по членъ Екзархийския уставъ.

Село Златарица, 4 Дѣкемарий 1884 г.

(Слѣдватъ подписитѣ на 224 души).

Цанковиститѣ въ София, телеграфирали на своя агентинъ въ Руссе, че тѣ биле свикали митингъ, нъ една тълпа пияни стражари преоблѣчени ги нападнала и разгонила! Чудно съобщение наистинна! Народа, който цѣни своитѣ права и свобода и отива явно да ги защити, невѣрваме да е пияна тълпа. Ако Цанковисти и консерватори въ столицата, не бѣха свикали митингъ, съ цѣль да протестиратъ Народи. Събрание и Правителството, то навѣрно никой не би ги нападналъ, нито би побъркалъ митинга имъ. Нъ какво да се прави, когато народа не иска подобни митинги.

—

В. „Таймсъ" обнародва една телеграмма, че ужъ г. П. Каравеловъ Министръ Президентъ билъ въ Петербургъ, когато той се намира въ София.

—

Консерваторитѣ въ градж ни распръснали слухъ, че ужъ въ Министерството станали нѣкакви промѣнения. Г. Славейковъ си билъ далъ оставката, на мѣсто г. Каролева билъ назначенъ г. Д-ръ Вачовъ. а вмѣсто г. И. Цанова, г. К. Цанковъ. Тия сѫ голи измислици, на които нетрѣбва да се вѣрва.

—

Пишатъ ни отъ гр. Тутраканъ, че находящиятъ се тамъ бездѣлникъ Илия Минковъ, който по най-лошъ начинъ бе наклеветилъ и изобличилъ чрѣзъ печата тамкашнинятъ Мир. Сѫдия, г. Братованова, като са призовалъ отъ сѫдътъ на два пѫти, да докажи писаното противъ послѣдний, той са никакъ не явилъ, вслѣдствие на което и сѫдътъ възъ основ. на ст. 710 отъ Вр. Сѫд. правила, опрѣдѣлилъ, щото Минковъ, да са доведе съ полицейска сила т. е. подъ конвой.

—

Съ височайше одобренитѣ доклади подъ №№ 8691 и 8754 отъ 20 и 23 ноемврий н. г., и съгласно ст. 109 отъ Конституцията се разрѣшава, да се внесѫтъ за разглеждание въ настоящата сессия на Народното Събрание слѣдующатѣ законопроекти:

1) законопроектъ за пощенска спестителна касса;
2) законопроектъ за пощенски бонове;
3) законопроектъ за пощитѣ и телеграфитѣ, и
4) предложение за присъединението на България къмъ международния договоръ за размѣнение на пощенски международни записи.

На 8 того са ряспръснахѫ изъ градж ни слѣдующитѣ покани:

КЪМЪ МОИТѢ ИЗБИРАТЕЛИ

СЪГРАЖДАНИ!

Тъй като мнозина отъ приятелитѣ ми изявиха желание да дамъ единъ кратъкъ отчетъ върху тѣчението на общественнитѣ наши работи отъ откриването на Народното Събрание до днесь, и понеже самъ лично желая да запозная съгражданитѣ си избиратели както съ ходътъ на работитѣ въобще, така и съ собствената си дѣятелность, като тѣхенъ представитель въ това Народното Събрание, то моля съгражданитѣ си да благоволятъ и ся съберѫтъ утрѣ, часа по 10 прѣдъ пладнѣ, въ салона на тукашното Дѣвическо училище, гдѣто ще имамъ честь да имъ дамъ надлѣжнитѣ разяснения.

Руссе 8 Декемврий 1884.

Руссенский депутатъ: *Т. А. Кърджиевъ.*

На 9 събрахме са нѣколко приятели и рѣшихме да отидемъ на опредѣленого мѣсто, за да слушаме глупоститѣ на единъ отстѫпникъ отъ либералната партия. Отъ гражданетѣ имаше сичко 67 души отъ които около 40 истински либерали, а другитѣ консерватори и Цанковисти. Г. Кърджиевъ почна рѣчьта си: понеже получихъ 15 дневенъ отпускъ и като вашъ депутатъ азъ намѣрихъ за добрѣ да ви запозная съ моитѣ работи въ Събранието. Той билъ отъ опозицията, патриота Цанковъ и г-нъ Стоиловъ искали да стане премирие между сичкитѣ партии, нъ Каравеловото болшинство отхвърлило това свято желание. Болшинството въ Събранието създавало закони противни на народнитѣ интереси. Закона за пантетитѣ, щѣлъ да опропасти търговцитѣ, законопроекта за желѣзницата не му са харесвалъ! Събранието не

му давало да говори и не го слушало! Колкото думи, толкосъ глупости! Г. Кърджиевъ си противоречеше на всѣка дума и въ заключение каза: одобрявате ли моето повѣдение? Да си живъ и здравъ му отговорихж нѣкои ироническа. Въ врѣме на говора, консерваторитѣ са подсмивахж на Кърджиева; и той мислеше че има селяне на предѣ си, а не граждане! Този, който до вчера хулеше и псуваше явно консерваторитѣ, днесъ дошелъ да имъ са подмазва, да имъ ласкателствува, че билъ работялъ въ тѣхната полза! Г. Кърджиевъ чулъ, че Гамбета, Гладстонъ и др. давать отчетъ за своитѣ дѣла въ камарата прѣдъ народа, та и той пожелалъ вижда са да са сравни съ тѣхъ, нъ колко остана измамень въ плана си. Той се компрометира съвършенно съ тъзи си постъпка прѣдъ гражданитѣ, защото имаше грѣшни смъртни, които незнаяхж, че г. Тома Кърджиевъ е измѣнникъ и въ съюзъ съ консерваторитѣ, а днесъ сѣкой го разбра и съжелява. Неговата цѣль бѣше съвсемъ друга, но неможа да ѭ постигне, той претърпя едно поражение, което дано му послужи за урокъ.

ТЕЛЕГРАММА.

София, 10 Декемврий 1884 год.

Руссе, Редакция „Славянинъ“.

По поводъ случката съ Шивачева днесъ часа 10 отъ опозицията 25 души, ужъ отъ страна на 39 представители са представиха Князю, въ главѣ Цанкова, Стоилова, Шивачева и Тихчева, подадоха заявление съ съвършенно криви и невѣрни донесения противъ Народното Събрание и Министерството, съ молба да се распустне камарата, да се свали Министерството и наказание виновнитѣ депутати. При това представление, по желанието на Негово Височество Княза, отъ страна на Министерството присътствува Министръ Радославовъ. Негово Височество Княза отговорилъ, че стои високо надъ партиитѣ и поддържа всѣко Министерство, което има болшинството въ камарата. Цанковъ прѣдъ Н. В. Княза нарекълъ Радославова шпионинъ. Послѣдний протестиралъ, Н. В. Княза направилъ бѣлежка Цанкову. Подписитѣ на заявлението не представени Князю, защото са ужъ страхували отъ Правителството.

Заб. р. Да живѣй Н. Височество Княза! Твърде справедливъ и умѣстенъ отговоръ. Княза е съ народа и народа е съ Княза.

СМѢСЬ.

Какво направи Шивачовъ слѣдъ като го побиха? Остана си съ боя, когото съ голѣмъ трудъ спечели. — Ами неговитѣ братия? — Тѣ проливать крокодилски сълзи за побиването му.

—

Съграждани!

Елате да ви раскажж какво съмъ работилъ като вашъ депутатъ въ камарата:

Като престигнахъ въ София, първата ми грижа бѣше макарь и по срѣдъ нощь да посѣтѭ святи Драгана, да му са поклонѭ и запалѭ кривата му чибучка. Слѣдъ това, като рѣшихме да се съединимъ съ консерваторитѣ, за да съсипимъ радикалитѣ, почнахъ въ събранието да правя разни запитвания за испъдени кметове, съ цѣль да се минава врѣмето въ безполезни дебати. По едно врѣме, като видѣхъ че радикалитѣ не ма слушатъ, рѣшихъ да поискамъ отпускъ, ако и да ми бѣше много жалъ за 15-тѣхъ левчета на день, нъ радикалитѣ диаволи, не ми разрѣшихж да си отидѫ, трѣбваше да се стои и чете списъка на депутатитѣ. Най-сѣтнѣ като са зажалихъ за васъ зарязахъ камарата, и една заранъ рано мъна на самъ! Много ми е жалъ за 15-тѣхъ левчета, нъ нѣмаше какво да са прави; съ тѣзи радикали мили съграждане не може да се работи! Не ма слушать бей! Депутатъ ли съмъ, лукова глава ли съмъ, не искать да ма знаять! И тъй я сукахъ и инакъ я осуквахъ, не щѫтъ да ма слушать хайде! Подиграватъ са съ мене и азъ като видѣхъ каква е работата, взехъ си парицитѣ 675 левчета и еолъ хакѫ башка и си дойдохъ, сто ма на да ма видите! Одобрявате ли каквото съмъ направилъ?—ж хж!

ПОКАНА.

Редакцията на научното списание „Народенъ Учителъ“ започва отъ 1 Януарий 1885 г. третото годишно издание и умолява при това почитаемата читающа публика за спомоществование на списанието.

Прѣдмѣтитѣ, които ще бѫдѫтъ изложени въ книжкитѣ, сѫ слѣдующитѣ:

1). Насѣкомоядни растения *Съ 1 фигура* 2) Свѣтлина и животъ. 3) Отъ морско равнило до вѣченъ снѣгъ. Ботаническо описание. 4) Закони за развитието на органическитѣ племена и индивидууми. *Филогения и онтогения. Съ 14 фигури. Отъ прочутия д-ръ Ернестъ Хекелъ, професоръ на университета въ Ена. Прѣвелъ Д. Валтеръ.* 5) Теория за естественото развитие на вселенната и на земята. Първоначално произраждение. Вѫглеродна теория *Пластидна теория. Отъ д-ръ Ернестъ Хекелъ, професоръ на университета въ Ена.* Прѣвелъ Д. Валтеръ. 9) Промѣнливостъ и пѫтуване на природата. 6) Движенията въ слѣчевата система. 8) Едно фантазно пѫтешествие прѣзъ вселената. 9) Градътъ на Петра Великий Образци изъ русската столица. 10) Животътъ въ Мадритъ. Образци изъ Испанската столица. 11) Жителитѣ на Сахара. Етнографически очеркъ. 12) Двѫшата Мексика и нейнитѣ жители. 13) Французитѣ въ Сѣверна Африка. 14) Стомана и желѣзо. Економическа студия. 15) Електричеството като служитель на человѣчеството. 16) Парния конь (желѣзницата) въ война. 17) Человѣческого сърдце. 18) Малкото и голѣмото кръвообращение. 19). Голѣмото кръвообращение. 20). Работата на сърдцето. 21) Изкуственно внеждание на водата въ градоветѣ и кръвното внеждание въ тѣлото. 22) Сравнение на водното и кръвного внеждание. 23). Различностъ на жилитѣ и на стоението имъ. 24) Захлупкитѣ (вентили). 25). Силата на сърдцето. 26). Тъй нарѣченитѣ механически недостатъци на сърдцето. 27). Окото и камера обскура. 28). Камера обскура. 29). Недостатоци на камерата обскура. 30). Камерата обскура на фотографитѣ. 31). Построение на окото. 32). Вѫтрешната прозрачностъ на окото. 33). Вѫтрешностьта на окото. 34). Стъкленото тѣло въ окото. 35). Прѣвъзходствата на окото. 36) Заставката на свѣтлината. 37) Вѣждитѣ. 38). Движимостъ на окото. 39). Направлението и положението на очитѣ. 40). Стоянието на очитѣ. 41). Нервитѣ тапети. 42). Да ли би се могло да се гледа и безъ очитѣ? 43). Тънкостьта на нервнитѣ тапети. 44). Свойството на нервнитѣ тапети. 45). Нѣколко опити. 46) Защо ние невидимъ всичко обърнато? 47). Двѣ очи и единъ образецъ. 48). Какъвъ е человѣкътъ и какво той изнамерва. 49). Найнуждитѣ нѣща за Земледѣлецътъ, като: а) знание за изработване на домакинскитѣ растения. б) Познавание климатътъ. в) Познавание почвата (горня и долня почва). г) Видове на почвата. д) Пѣсъчлива почва. е) Глинена почва. ж) Съглинена почва. з) Варлива почва. и) Мергелева почва. к) Хумав торфла почва. м) Камениста почва и н) Рационално обработване на различнитѣ почви 50) Избавительть на Русия въ 1812 г. Биографическа картина. 51). Царевичъ Алексий Трагедия изъ минали дни на Русия. 52). Иванъ грозний. 53). Приятелката на царицата Катерина II. 54). *Седемъ милиона. Новелла отъ прочутия новеллистъ Хаклендеръ. Прѣвелъ отъ германски Д. Валтеръ.*

Списанието ще излиза, както въ изтекшитѣ двѣ години, единъ пѫтъ въ мѣсецъ на книжки, съ 32 страници, но само на по-голѣмъ формать. Цѣната му е 7 лева за година. Отстѫпка на г-да настоятелитѣ 20 % —Списанието може да се прѣдплати у издателя г-на Ст. П. Роглева, Руссе Александровска улица № 355 и при всичкитѣ пощенски учреждения въ Княжеството.

Редакцията.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Училищното настоятелство на първоначалното народно училище въ с. Скравена (Орханийска околия), бърза да изяви благодарностьта си къмъ Г. г. настоятелитѣ на Българското Книжовно дружество въ Срѣдецъ, които благоволиха да подарятъ десеть книжки отъ „Периодическото списание“ за въ полза на училището.

Да живѣятъ подобни родолюбци!

с. Скравена 1 Декемврий 1884 г.

Училищ. Настоятели:

Драганъ Вутозъ. Іованъ П. Василовъ. Цено Вълковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ
Н. Минковъ.

Бившиий членъ при Руссенскиятъ апелативенъ сѫдъ, отворя **адвокатско писалище** въ г. Руссе улица Романовска, домъ Д-ръ Бисерева № 4233 и приема да защищава процеси предъ всичкитѣ сѫдилища въ Княжеството.

Въ магазина на **Василъ Радева** са намиратъ соби тучени отъ най-топлителнитѣ и трайни, които се палятъ съ въглища и дърва.

Цѣни умѣренни.

5 ий Пеши Дунавский полкъ
ОБЯВЛЕНИЕ.

5 Пѣши Дунавский полкъ чрезъ настоящето си извѣстява, че съгласно чл. 3 й отъ закона „за публичнитѣ търгове“ на 15 текущий въ 9 часа прѣдъ пладне, въ помѣщението на Канцеларията на Силистренската № 24-та пѣша дружина, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на хлѣбъ, мѣсо, орисъ, брашно, крупа, масло, пиперь и проч.

Свѣдения на условията могѫтъ се добий и всяко присѫтственъ день отъ 8 до 11 предъ пладне и отъ 2 до 6 часа вечерь въ канцеларията на горѣпоменатата дружина. Г. г. предприемачитѣ, които биха пожелали да взематъ участие въ търга, умоляватъ се да си испроводятъ офертитѣ въ канцеларията на дружината до горѣозначенния срокъ и да внесатъ предварително депозитъ 200 лева.

гр. Руссе 3 Декемврий 1884 г.

Командиръ на Полка Подполковникъ *Федоровъ.*

Завѣдующий домакинството Капитанъ *Федяй.*

Дѣловодитель *В. Юдинъ.*

5 й пѣши Дунавский полкъ.
ОБЯВЛЕНИЕ.

5 й пѣши Дунавский полкъ съ настоящето си обявява за знание на интересующитѣ ся че въ канцеларията на полка на 15 текущий въ 9 часа преди пладнѣ ще стане търгъ съ явна конкуренция за доставката на 1-ва и 2-ра дружина расположени въ гр. Руссе *пшеиченъ булгуръ.*

Г. г. предприемачитѣ които желаятъ да взематъ участие въ търга трѣбв. предварително да внесѫтъ депозитъ въ 50 лева.

гр. Руссе 3 Декемврий 1884 год.

Командиръ на полка Подполковникъ: *Федоровъ.*

Заведующий домакинството Капитанъ: *Федяй.*

Делопроизводитель: *В. Юдинъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4095

Руссенското Градско Общинско Управление, има честь да обяви за всеобщо знание, че са даватъ съ явно наддаване слѣдующитѣ налози:

1). Налога врѫхъ портитѣ, кантаря и шиника;

2). Налогътъ врѫхъ продаване добитъкъ (Ресумотъ);

3). Налогътъ врѫхъ провѣряване мѣркитѣ и теглилкитѣ;

4). Налогътъ врѫхъ Колящий са добитъкъ (каньакчаѫ).

5). Налогътъ врѫхъ удряние знакъ (дамга) на игралнитѣ карти, съ които са играе по кафенетата и други публични мѣста;

6) Налогътъ врѫхъ теллалието;

7) Налогътъ врѫхъ удрѣние знакъ (дамга) на колящий са добитъкъ;—

Съ Малонаддаване са отдава освѣтлението на цѣлий градъ.

Наддаването и Малонаддаването ще почне отъ 10 Декемврий, окончателното възлагание ще стане на 14 сѫщий въ 4 часътъ послѣ пладнѣ.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаването и малонаддаването, могѫтъ ежедневно, освѣнъ неприсѫтственитѣ дни да виждатъ предварителнитѣ условия въ канцеларията на Управлението.

Конкурентитѣ трѣбва предварително да внесѫтъ слѣдующий депозитъ;

1). За портитѣ, кантаря и шиника 2000 лева;

2) За продаване добитъкъ (ресумата) 1000 лева;

3) За налогътъ врѫхъ провѣрение мѣркитѣ и теглилкитѣ 300 лева.

4). За колящий са добитъкъ 600 лева

5) За удряние знакъ врѫхъ игралнитѣ карти 100 лева.

6) За налогътъ врѫхъ теллалието 100 лева.

7) За удряние знакъ (дамга) врѫхъ колящий са добитъкъ 200 лева.

8) За освѣтлението 1000 лева.

Руссе 3 Декемврий 1884 год.

И. Д. Кметъ: *К. Т. Догановъ.*

Секретарь: *Ф. Цаневъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ

Учителскийтъ съставъ при народнитѣ училища въ г. Габрово, като извѣстява чрѣзъ настоящето си за знание, че въ тоя градъ сега се положи основата на една обща народно-учителска библиотека, за обогатяването на която понеже сѫ необходими и въникалии помощи, та да може по тоя начинъ въ по скоро бѫдъще да отговаря на назначението си, моли най покорно почитаемитѣ Г-да издатели на разни книги и вѣстници да ѭ подариѫтъ, ако обичатъ, същото имъ е угодно, за което крайно ще има да имъ се благодари.

Пожертвуванията трѣбва да се адрессиратъ направо до „Народно-учителската библиотска въ г. Габрово,

Габрово, 17 Ноемврий 1884 год.

За цѣлия учит. съставъ;

Библиотекарь: *Н. Стойковъ.*

Русчукъ Скоро печатница на в. „Славянинъ“

Редакторъ издатель: *Т. Х. Станчевъ*